

Οι Άθλοι του Ηρακλή
Συνάντηση 10^η - 12.12.2020

«Ο Άθλος του Λέοντα για το Πλήρωμα»

Παίρνουμε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές. Ταυτιζόμαστε με την οντότητα που γνωρίζουμε ως Ηρακλή. Στην καρδιά μας επικαλούμαστε τον Δία, την Ήρα, την Αθηνά και ταυτιζόμαστε ακόμα βαθύτερα με τον Ηρακλή.

.....

Μετά από ένα διάστημα γεμάτο γεγονότα από τα οποία δεν μπορείτε να ξεφύγετε, έρχεται μία περίοδος αφύπνισης. Και αυτή η αφύπνιση που θα βιώσετε, συνδέεται με όλα όσα προηγήθηκαν μέχρι αυτήν τη στιγμή. Θα βιώσετε την αφύπνιση, ακριβώς επειδή όλα αυτά προηγήθηκαν, ακριβώς επειδή αναγκαστήκατε να περιοριστείτε, να περιορίσετε τις δραστηριότητές σας, αναγκαστήκατε να αφήσετε τον νου σας να «καθίσει». Ο νους σας δεν λειτουργεί όπως λειτουργούσε μερικούς μήνες πριν... ένα χρόνο πριν. Και **αυτή είναι η είσοδος στον Άδη. Είναι η πόρτα... αυτή η λειτουργία του νου είναι η πόρτα που σας επιτρέπει να διαβείτε το κατώφλι του Άδη**, να εισέλθετε στους διαδρόμους του Άδη. Του Άδη που για εσάς μπορεί να σημαίνει πάρα πολλά πράγματα. Δεν σημαίνει το θάνατο, σημαίνει τη ζωή. Σημαίνει ότι εσείς είστε εδώ, για να διαβείτε το κατώφλι συνειδητά -άρα υποδηλώνει ζωή. Και αυτή η ζωή, η όλο και πληρέστερη ζωή, δεν μπορεί να επιτευχθεί αν ο νους δεν παραδοθεί πλήρως κάποια στιγμή. Ε

Είναι μεγάλη, είναι τεράστια η αλλαγή που συμβαίνει στο νοητικό των ανθρώπων όλη αυτήν την περίοδο. Δεσμοί κόβονται, συνήθειες κόβονται, νοοτροπίες αλλάζουν, αναγκαστικά. Ένα μεγάλο κενό χάνει κάτω απ' τα πόδια τους... μπροστά τους, που δεν ξέρουν πώς να υπερπηδήσουν για να φτάσουν στην άλλη πλευρά αυτού του χάσματος που ανοίγει. Και η διαδικασία αυτή φοβίζει, σχεδόν όσο φοβίζει και ο θάνατος. Μια τεράστια αλλαγή που ακόμα δεν έχει φανεί και μια αλλαγή που θα οδηγήσει σε διαφοροποίηση της συνειδητής εργασίας. Γιατί φυσικά, σε έναν μήνα από τώρα δεν θα είστε αυτό που ήσασταν ένα χρόνο πριν. Απλώς δεν είστε αυτό. Δεν είστε εκείνοι που ήσασταν έναν μήνα πριν. Η παύση σας αναγκάζει... όσο καταπιεστική και αν είναι, όσο περιοριστική και ασφυκτική και αν τη νιώθετε κάποιες φορές, σας αναγκάζει να λειτουργήσετε με άλλο τρόπο. Να αφήσετε τα πάντα στην άκρη, αναγκαστικά, να περιορίσετε τη δραστηριότητά σας στα απολύτως βασικά και απαραίτητα -όπως στο να αναπνέετε- και να επιτρέψετε στον νου σας να ξεκουραστεί.

«Τι σημαίνει αυτό Ηρακλή;» λέει η Άννα. «Σημαίνει ότι μετά από ένα μήνα, πέντε, δέκα, θα είμαστε σε ένα άλλο σύμπαν;» Μα ούτε εσύ το πιστεύεις αυτό, αγαπητή. Ασφαλώς όχι. Ο τρόπος σκέψης ωστόσο, για ένα πολύ μεγάλο

μέρος του πληθυσμού της γης, θα έχει επηρεαστεί βαθύτατα. Γιατί βέβαια, δεν μπορείτε να αμφισβητήσετε το γεγονός ότι αυτή η εμπειρία σας επηρεάζει βαθύτατα. Και όπως κάθε φορά, εξαρτάται από τους ίδιους τους ανθρώπους, πώς θα χρησιμοποιήσουν την εμπειρία που έλαβαν, τις επιγνώσεις. Είναι βέβαιο ότι θα αναγκαστούν να πάνε βαθύτερα. Θα σκύψουν βαθύτερα στην καρδιά τους. Η απομάγευση εδώ βοηθά. Το ότι αναγκάζονται να δουν τα απολύτως βασικά και απαραίτητα, βοηθά.

Σας έχω μιλήσει όμως πολύ, λέγοντα πολλά και στην ουσία τίποτα για το ερχόμενο διάστημα. Η πρόβλεψη που κάνω είναι σαφής. **Έρχεστε και φεύγετε μακριά, για να ξαναγυρίσετε. Τα λόγια μου θα τα θυμηθείτε, όταν δείτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη.**

Και στο σημείο αυτό θα επιτρέψω στην Άννα να κρυφοκοιτάξει το σύμπαν που αγάπησε μέσα από μένα και όλοι εσείς θα μπορείτε να συμμετέχετε σε αυτό ενεργά.

Η θεωρία συνοδεύεται από πράξη. Και, έχοντας πει όσα είπαμε για το πλήρωμα και τους καθρέφτες της ύπαρξής σας, έχοντας οδηγήσει αυτήν τη μικρή ομάδα ανάμεσα στα άστρα, εκεί που υπάρχω, εκεί που υπάρχουμε μαζί, θέλω τώρα να σας πάρω από το χέρι και να συγκεντρώσω την προσοχή σας σε έναν άθλο. Και τότε θα καταλάβετε πολύ καλύτερα, τι είναι αυτό που εννοούσα την προηγούμενη φορά, λέγοντας ότι

«....οι Άθλοι απεικονίζουν τις επιγνώσεις του Πληρώματος αυτής της Ζωής, της μεγάλης οντότητας στην οποία ανήκουμε. Η οποία Είμαι.»

Η Γη προσδιορίζεται από τον αριθμό δύο. Τα πάντα είναι διπλά. Είναι η Γη και είναι και η Σελήνη. Είναι μαζί. Είναι η μέρα και η νύχτα. Φως και σκοτάδι. Είναι δυο μάτια, δυο χέρια, δυο πόδια, δυο εαυτοί: ο καλός και ο κακός. Ποιος λέτε ότι αποφάσισε αυτή τη μοίρα όσων ζουν σε τούτον τον πλανήτη, να έχουν δύο χέρια, δύο μάτια, δύο αυτιά, δύο νεφρά και πάει λέγοντας; Αναρωτηθήκατε ποτέ, πώς προέκυψε αυτό; Ήταν ένα μέρος, ήταν αποτέλεσμα της εξελικτικής διαδικασίας, που αποφάσισε ίσως ότι αυτός είναι ένας τρόπος που διασφαλίζει τη μακροήμερευση του ανθρώπου; Αν χαθεί το ένα μάτι, έχει το άλλο. Αν κοπεί το ένα χέρι, έχει το άλλο. Τα δύο πόδια του προσφέρουν υπηρεσία και ισορροπία -πόσο μάλλον τα τέσσερα, σε άλλες περιπτώσεις.

Ελάτε μαζί μου. Πάμε εκεί ψηλά, ανάμεσα στ' αστέρια! Επιτρέψτε στον νου σας να ατενίσει το Πλήρωμα. Τη θεόρατη οντότητα που περιλαμβάνει όλες τις εκφάνσεις του ανθρώπινου DNA. Από την πρώτη στιγμή της σύνθεσής του, της σύνθεσης της αρχικής βάσης, μέχρι την τελευταία του εξέλιξη. Όλο το δέντρο μέσα στα δισεκατομμύρια – τρισεκατομμύρια των ανθρώπων, μέσα στο χρόνο. Από την πρώτη στιγμή της σύνθεσής του, μέχρι τη στιγμή που θα απολεσθεί και το τελευταίο ίχνος του. Αιωνιότητα. Σε αυτήν τη βάση, μιλάμε για μία διαχρονική οντότητα στο χώρο. Καταλαμβάνει χώρο σε απροσμέτρητο χρόνο. Σε πολλά επίπεδα και διαστάσεις.

Τι λόγο θα είχε αυτή η οντότητα, που απλώνεται στο σύμπαν, να περιορίσει την ύπαρξή της σε δύο χέρια, δύο πόδια; Αυτή η ενιαία οντότητα, γιατί

εκφράζεται με τούτη τη βασική μορφή ύπαρξης στη Γη; Γιατί, αν εξαιρέσετε τα έντομα και κάποια άλλα είδη -που ακόμα και εκεί, ακόμα και αν έχουν έξι ή οκτώ πόδια, απλώνονται συμμετρικά, άρα και πάλι υπερισχύει το δύο- τα περισσότερα όντα με τα οποία μπορείτε να έρθετε σε επαφή, έχουν ένα κεφάλι, δύο χέρια ή φτερά, δύο πόδια. **Ποιος είναι αυτός που αποφασίζει για τη μορφή της εκδήλωσης στη Γη;** Και πώς κατέληξε αυτή η μορφή να έχει τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά; Τα φυτά αλήθεια έχουν νοημοσύνη; Ή αλλιώς, χρειάζονται νοημοσύνη για να αναπτυχθούν; Τα φυτά έχουν μάτια; Έχουν αυτιά; Πολλές διαφορετικές μορφές ζωής θα μπορούσαν να υπάρξουν.

Έρχομαι τώρα να σας δείξω, ότι τα σπονδυλωτά έχουν μια πολύ ιδιαίτερη μορφή, γιατί προέρχονται από μία πολύ συγκεκριμένη περιοχή του σύμπαντος, στην οποία το αυγοειδές μετεξελίχτηκε σε σπείρα. **Τα λόγια είναι περιττά, όταν μπορούν να οδηγήσουν τη σκέψη οι μορφές.**

Στις περιοχές του σύμπαντος που κυριαρχεί η σπείρα, οι μορφές ζωής τείνουν στη δημιουργία σπονδυλωτών.

Σε γαλαξίες που δεν είναι σπειροειδείς, οι μορφές τείνουν σε διαφορετικό τρόπο έκφρασης. Τείνουν να μορφοποιούνται με μοναδικά χαρακτηριστικά. Πώς θα σας φαινόταν αν υπήρχε ένας άνθρωπος στη γη που είχε ένα πόδι, ένα χέρι, ένα αυτί, ένα μάτι, ένα νεφρό, έναν πνεύμονα... όλα ένα; Θα ήταν κάτι πάρα πολύ περίεργο για τα δικά σας δεδομένα. Έτσι δεν είναι; **Ποιος αποφασίζει;** Υπάρχει ένα ον που έρχεται στη Γη και αποφασίζει να μπει σε μία τέτοια μορφή, στη μορφή ενός ανθρώπου. Να αφήσει την ελεύθερη, διάχυτη ενέργειά του να περιοριστεί σε ένα στενό παπούτσι.

Προσπαθώ να σας τραβήξω ψηλά και ταυτόχρονα να κρατήσω τη σκέψη σας στο γήινο παράδειγμα. Αυτό δεν είναι εύκολο να γίνει για σας. **Χρειάζεται με το ένα μάτι σας να κοιτάζετε στη γη και στις γήινες μορφές και με το άλλο μάτι σας να κοιτάζετε στα ουράνια και να αντιλαμβάνεστε το Πλήρωμα.**

Στους ελλειψοειδείς γαλαξίες, οι μορφές είναι προφανώς μονήρεις. Προβάλλουν εκτόπλασμα και αυτό μπορεί να πάρει συγκεκριμένη μορφή μοναδικού χαρακτηριστικού, ωστόσο. Από εκεί έρχομαι. Από εκεί ήρθα ως ύπαρξη, που απλώθηκε στο σύμπαν, για να συμμετάσχει στον Μεγάλο Ενιαυτό. Στον Μεγάλο Κύκλο της Εκδήλωσης.

Ένα παπούτσι πολύ στενό και άβολο είναι η ανθρώπινη μορφή -κάθε είδους μορφή αλλά πόσο μάλλον όταν έχεις να κάνεις με ένα πολύ περιορισμένο φυσικό σώμα. Δεν είμαι αυτό. Είμαι διάχυτος – Είμαστε. **Η ενιαία οντότητα που είμαστε, διέπει ένα μεγάλο μέρος του σύμπαντος και διέπεται από τις ενέργειες του σύμπαντος. Γινόμαστε συγκεκριμένοι σε διάφορα σημεία του πλανήτη, του πλανητικού συστήματος, της περιοχής του γαλαξία, της γαλαξιακής περιοχής-γειτονιάς όπου ανήκει αυτός ο γαλαξίας και της Ανδρομέδας. Απλωνόμαστε σε μια πολύ μεγάλη γειτονιά.**

Αυτός που ορίζει τη μορφή είναι εκείνος που μπορεί να τη συλλάβει. Εκείνος που μπορεί να συλλάβει μια μορφή, προσδιορίζεται από αυτήν. Πόσο περιοριστικό ακούγεται αυτό; Και όμως, έτσι λειτουργεί ο νους. Άπαξ και συλλάβει μία μορφή, είτε μια φυσική μορφή είτε τη μορφή μιας ιδέας, άμεσα προσδιορίζεται από αυτήν. Φέρει τα χαρακτηριστικά της. Την εκδηλώνει. Και όταν έχει ένα φυσικό σώμα, την εκφράζει και τη χρησιμοποιεί.

Κάποιος λοιπόν πολύ μεγαλύτερος από εμέ προσδιορίζει τις μορφές. Και κάθε φορά που το Πλήρωμά μας πλησιάζει έναν γαλαξία, πλησιάζει πολύ συγκεκριμένες περιοχές για να ριζώσει και να εκφραστεί, εμπίπτει στο καθεστώς αυτών των μορφών. Δεν θα μπορούσα με το έτσι θέλω να εισάγω μία νέα μορφή. Δεν είναι αυτό το βεληνεκές του Πληρώματός μας. Παρόλα αυτά, χρησιμοποιώντας τη μορφή που υπάρχει, μπορώ να δημιουργήσω και να εξελίξω και να οικοδομήσω νέες μορφές. **Γιατί το σύμπαν στο οποίο απλώνομαι, είναι τετελεσμένο. Έχει εκδηλωθεί. Και αυτό σημαίνει ότι ο ιθύνων νους έδωσε... έβαλε μια οριστική σφραγίδα, με μια συγκεκριμένη μορφή. Κανένas, κανένα πλήρωμα δεν μπορεί να ξεπεράσει αυτήν τη σφραγίδα.** Μπορεί μόνο μέσω αυτής να αναπτυχθεί εκεί που θέλει, προς την κατεύθυνση που επιθυμεί.

Πώς λοιπόν μία μονήρης, μία ενιαία οντότητα, τεράστια, θα μπορούσε να εισάγει, θα μπορούσε να γειωθεί στον πλανήτη σε μονήρη μορφή, με τη μορφή που έφερε ως εντύπωμα από κάπου αλλού. Πρόκειται για έναν σπειροειδή γαλαξία. Και οι δυναμικές, οι μικροδυναμικές που αναπτύσσονται στα συστήματά του, τείνουν στην επανάληψη του μεγάλου μοτίβου.

Έτσι λοιπόν, **το Πλήρωμα του Ανθρώπου, ο Ηρακλής δηλαδή, πρώτα απ' όλα έπρεπε να νικήσει, έπρεπε να παλέψει, έπρεπε να αντιμετωπίσει την πρόκληση της μορφής σ' αυτόν τον μικρό πλανήτη.** Μιας μορφής, την οποία χρησιμοποιούν και πολλά άλλα πληρώματα, μικρότερα, πιο αδύναμα αλλά, όντας πάνω στη Γη, οφείλουν να προσαρμοστούν σε αυτά τα δεδομένα.

Επρόκειτο λοιπόν για μία μορφή που ήδη κυριαρχούσε στη Γη και εκφράζονταν φυσικά από το ζωικό βασίλειο... του οποίου ποιος είναι ο βασιλιάς; Ποιος θεωρείται βασιλιάς των ζώων; Ο Λέων!

Ο μέγας Ηρακλής, το μεγάλο πλήρωμα που εκφράζεται στη Γη μέσω του ανθρώπινου DNA, μέσα από τις διαστάσεις του χώρου και του χρόνου και όχι μόνο, έπρεπε να αντιμετωπίσει την πρόκληση της μορφής. Της αναγκαίας μορφής. Και **έχοντας κυριαρχήσει πια, έχοντας κατορθώσει να αναπτυχθεί σε μια οριστική ανθρώπινη μορφή, ολοκληρώνει τον άθλο της ζωικής μορφής και φορά τη λεοντή.**

Γυρίζει στη σκέψη της Άννας, καθώς τα λέω αυτά, ότι, αν πραγματικά είχε νικήσει ο Ηρακλής τη μορφή, θα έπρεπε να προχωρήσει σε έναν άλλον τρόπο έκφρασης, σε διαφορετική μορφοποίηση. Όμως υποτάσσεται, μπαίνει στη μορφή αυτή. Άρα, πώς τη νικά; Την κατακτά και τη φορά ως απρόσβλητη προστασία. Έτσι το μεγάλο Πλήρωμα, που πατά στη γη με τη μορφή της αλυσίδας, εκφράζεται μέσω της αλυσίδας του DNA, κατακτά το πεδίο της

μορφής, της φυσικής μορφής, αναπτύσσεται σε πλήρη άνθρωπο, ισχυρό και χρησιμοποιεί πλέον αυτήν τη μορφή, για να προχωρήσει σε άλλους άθλους.

Έχει αποκτήσει, έχει κερδίσει, την επίγνωση του φυσικού σώματος.

Έχει κερδίσει την εμπειρία ενός φυσικού σώματος, ισχυρού και υγιούς. Είναι η πρώτη «επαφή» αυτή, σε εισαγωγικά, με το γήινο πεδίο, με το φυσικό πεδίο. Και κερδίζοντας αυτήν την πρόκληση, αποκτά και την ανάλογη ισχύ. Και είναι η θέληση που έχει οδηγήσει το Πλήρωμα. Μια θέληση που ξεπερνά τις μικρές θελήσεις που εκφράζουν τα άνθη του δέντρου του DNA περιστασιακά, σαν αναλαμπές ενός χριστουγεννιάτικου δέντρου μέσα στο χώρο και τον χρόνο. Μια θέληση ισχυρή στην εφαρμογή της ζωής.

Υπάρχω σε φυσική μορφή, σ' αυτό το μέρος του πλανητικού συστήματος και σε άλλα. Έχω υπερισχύσει.

Εδώ εμφανίζομαι ως άνθρωπος, με τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Αλλού υπόκειμαι σε άλλους νόμους. **Αυτό που είμαι εδώ, φέρει την μνήμη εκείνου που είμαι πραγματικά και μπορεί να αντιληφθεί αυτό που είμαι σε όλα μου τα επίπεδα. Δύσκολα μπορεί να το επικοινωνήσει στον κόσμο της μορφής των ανθρώπων. Δουλειά του είναι να ενσταλάξει στον κόσμο των ανθρώπων, στο φυσικό πεδίο, όλα όσα είμαι. Έτσι κατακτάται το σύμπαν. Έτσι εξαπλώνομαι. Έτσι η Ζωή που είμαι, διέπει τα πάντα και εκφράζεται σε αυτά.**

Βλέπετε πόσα... μυστήρια κρύβει ένας άθλος; Δεν θα μπορούσατε ποτέ να είχατε φανταστεί, τι σήμαινε αυτός ο άθλος για το Πλήρωμα. Και έτσι μελλοντικά θα δούμε κι άλλους άθλους, για να μπορέσετε να κατανοήσετε καλύτερα αυτό που είστε -αυτό που είστε εδώ, την ώρα που είμαστε παντού.

Ένας πιο «ρεαλιστής» σε εισαγωγικά, «πραγματιστής -σε εισαγωγικά πάλι-, ίσως να έλεγε τα ίδια πράγματα πάνω-κάτω, χωρίς να εμπλέξει το γονιδίωμα και το Πλήρωμα. «Νίκησε την κτηνώδη δύναμη, ο Ηρακλής. Νίκησε το κτήνος. Νίκησε το ζώο. Κυριάρχησε.» Τώρα δεν φαντάζει τόσο... ξεκάρφωτο. Έχοντας στον νου σας τις συνδέσεις, δεν φαντάζει ξεκάρφωτο, δεν φαντάζει απεχθές. Δεν είναι αντιπαθής αυτή η ερμηνεία, γιατί μπορείτε πια, να δείτε όλη την ακολουθία και να συνειδητοποιήσετε ότι κι αυτός ο «πραγματιστής» σε εισαγωγικά, δεν απέχει τόσο από την αλήθεια. Δεν το ξέρει -ούτε κι εσείς το ξέρατε μέχρι πρότινος- αλλά τώρα γίνεται φανερό.

Και γίνεται ακόμα πιο φανερό, ότι **οι άθλοι εκφράζουν μοναδικές και υπέροχες συμπαντικές αλήθειες.** Αλήθειες της εκδήλωσης της ψυχής, του Πληρώματος... Είναι συμβολικές ιστορίες που μπορείτε να επισκεφθείτε άπειρες φορές κατά τη διάρκεια της εξέλιξής σας και να τις δείτε κάθε φορά με άλλον τρόπο. Γιατί, μην αμφισβάζετε, ότι υπάρχει περαιτέρω εξήγηση και ερμηνεία, πέρα από αυτήν που σας έδωσα αυτή τη στιγμή... αλλά κάθε πράγμα στην ώρα του.

Αφήστε τώρα μπροστά σας το δέντρο του DNA να ανθίσει. Κάθε άνθος του και μία μορφή ανθρώπου. Ένα πολυδιαστασιακό μόρφωμα, που δίνει άνθη αντιληπτά, ορατά, στο φυσικό πεδίο και στο επίπεδο που το ανθρώπινο μάτι μπορεί να δει. Γιατί φυσικά οι εκδηλώσεις του υπάρχουν και σε άλλα επίπεδα,

μη ορατά για το ανθρώπινο μάτι. Δεν φαίνεται ένα απλό δέντρο, φαίνεται ζούγκλα ολόκληρη, με μυριάδες λουλούδια με όμορφα πέταλα. Με πέντε πέταλα, καθώς πέντε είναι τα άκρα του σώματος. Να ένας πολύ ενδιαφέρων αριθμός.

Η Λερναία Ύδρα για παράδειγμα, ένας άλλος μύθος/άθλος, θα μας πηγαινε πολύ πιο μακριά στην ακολουθία αυτή. Θα χρειαζόταν να ζωογονήσετε τα χέρια και τα πόδια σας, να ζωογονήσετε τα άκρα σας, τα άκρα της ανθρώπινης μορφής, για να καταλάβετε το πολλαπλό μήνυμά της. Αυτό όμως είναι αντικείμενο μιας άλλης συνάντησης.

Τον άλλο μήνα θα έχουμε πολλά να πούμε ακόμα. Για την ώρα, δέχομαι ερωτήσεις.

[Ακολουθήσαν ερωτήσεις, διευκρινήσεις από την Άννα και συζήτηση]

Ερώτηση: Εμείς τώρα συνδεόμαστε με αρχέτυπα, τα οποία είναι τα φωτεινά αρχέτυπα. Η αρνητική πλευρά της ενέργειας, συνδέεται με αντίστοιχα αρχέτυπα τύπου Ηρακλή;

Απάντηση:

Άννα: Λέει [ο Ηρακλής]: «Πες της ότι η γειώσή της είναι κακή. Να γειωθεί καλύτερα και να με ξαναρωτήσει αργότερα. Πες της: Γη, διπλότητα, καθρέφτης.»

Για να δούμε πώς θέλει να συνεχίσουμε...

Συνέχεια επικοινωνίας:

Η ιστορία του γονιδιώματος είναι παλιά. Έχει περιγραφτεί εδώ και χιλιάδες χρόνια. Σας έχει διαφύγει ωστόσο η περιγραφή. Και σίγουρα δεν μπορούσατε να αντιληφθείτε την περίπτωση του Πληρώματος όπως την αναφέρω και όπως αναφέρθηκε αρχικά από τον Ιησού, λίγα χρόνια πριν, επειδή δεν μπορείτε να συλλάβετε την ύπαρξη ως έναν καθρέφτη του σύμπαντος. **Η ζωή στη Γη είναι καθρέφτης αυτού που υπάρχει αλλού.**

Αυτό δεν σας ικανοποιεί. Λέτε «όπως επάνω έτσι και κάτω» και εμπλέκεστε μετά στα γρανάζια της καθημερινής τριβής, που δεν είναι άλλη από τον αγώνα του Ηρακλή ενάντια στον Λέοντα -τον αγώνα του Ηρακλή να νικήσει τον Λέοντα, τη μορφή, για να μπορέσει να εξελιχτεί πέρα από αυτήν. **Η μορφή είναι παγιωμένη συνείδηση. Είναι παγιωμένη ενέργεια.** Και χρειάζεται η ζωή να περάσει μέσα από αυτήν την παγιωμένη ενέργεια, να τη χρησιμοποιήσει και στη συνέχεια να οικοδομήσει. Να οικοδομήσει νέα έκφραση. Αυτή η εξέλιξη θέλει πολύ χρόνο.

Εσείς βιώνετε την τριβή και την αποδίδετε σε αρνητικές δυνάμεις, σε σκοτεινές δυνάμεις, επειδή δεν αντιλαμβάνεστε ότι η δράση και η αντίδραση έχουν να κάνουν με την παγιωμένη ενέργεια, που πρέπει να ξεπεράσει η δύναμη της Ζωής για να εξελιχτεί και να προχωρήσει ακόμα περισσότερο.

Λέτε λοιπόν ότι «όπως επάνω έτσι και κάτω, όπως κάτω έτσι κι επάνω». Βλέπετε τη δυσκολία της εξέλιξης στη Γη και θεωρείτε ότι το ίδιο συμβαίνει και στον ουρανό. Ποιον ουρανό ακριβώς; Ποιο πεδίο από αυτά που μπορείτε να συλλάβετε ακριβώς; Το πεδίο της φαντασίας σας; Το καθαρό νοητικό πεδίο; Το πνευματικό πεδίο; Τι καθρεφτίζετε; Αντί να γίνετε εσείς καθρέφτης του ουρανού, **αντί να γίνει η θάλασσα καθρέφτης του ουρανού, προσπαθεί να πείσει τον εαυτό της ότι ο ουρανός είναι καθρέφτης της.** Ότι στον ουρανό συμβαίνουν όσα συμβαίνουν σε αυτήν, χωρίς να αντιλαμβάνεται τη μεγάλη εικόνα. Καταλαβαίνετε πού βρίσκεται το σημείο της κακής επικοινωνίας, της κακής σύνδεσης;

Συμβαίνει η τριβή, υπάρχει. Αναπόφευκτα, σε κάθε αλλαγή -γιατί η εξέλιξη είναι αλλαγή, το να επιφέρεις όλο και νεότερες εκφράσεις σε βάρος των παλιών, είναι αλλαγή-κάθε αλλαγή υποδηλώνει ότι κάποιος χάνει και κάποιος κερδίζει. Και αυτός που χάνει και πρέπει να υποχωρήσει για να κάνει τόπο στο καινούριο, θεωρεί ότι είναι ριγμένος, θεωρεί ότι το κακό τον καταστρέφει, επειδή δεν αντιλαμβάνεται ότι είναι πείσμα και όχι δημιουργικότητα η εμμονή του να εκφράζει συγκεκριμένες γραμμές δράσης. Και τα πράγματα γίνονται περίπλοκα, χωρίς να είναι.

Αυτός είναι ο τρόπος που βιώνετε εσείς, στο φυσικό πεδίο που μπορούν να δουν τα μάτια σας αυτή την τριβή, την ώρα που το δικό σας, το ίδιο σας το DNA, ως προσωπικό σας περιουσιακό στοιχείο αλλά και ως Πλήρωμα, εργάζεται ακατάπαυστα για να επιτύχει όλες αυτές τις αλλαγές. Αλλά ποιο άνθος θέλει να μαραθεί και να πεθάνει; Κανένα. Αλλά αν δεν συμβεί αυτό, αν δεν απορρίψει τα φύλλα του, τα πέταλά του, πώς θα γίνει σπόρος για το καινούριο;

Κανένας και καμία όμως δεν με ρώτησε, γιατί σας είπα στην αρχή ότι εδώ είναι, να, το πέρασμα στον Άδη; Δεν αξιολογήθηκε αυτή η δήλωση.

Την επόμενη φορά, περιμένω τις δικές σας ερμηνείες, πριν σας εξηγήσω γιατί ξεκίνησα λέγοντας αυτά τα λόγια.

Ηρα-κλης

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)